

Cod ECLI ECLI:RO:JDALE:2026:006.#####

R O M Â N I A

JUDECĂTORIA ALEȘD

JUDEȚUL BIHOR

DOSAR NR. #####/177/2025

SENTINȚA PENALĂ NR. # /2026

ȘEDINȚA ##### DIN DATA DE 19.01.2026

INSTANȚA COMPUSĂ DIN:

PREȘEDINTE: #####

GREFIER: #####

Ministerul public este reprezentat de procuror ##### din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Aleșd.

Desfășurarea ședinței de judecată s-a înregistrat cu mijloace tehnice audio potrivit disp. art. 369 c.p.p.

Pe rol judecarea cauzei penale privind pe inculpatul #####, cu domiciliul în localitatea #####, #####, #####, cu domiciliul procesual ales la Cab. av. #####, cu sediul în #####, str. G. #####, nr.7A, cam.4, #####, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă prev. de art. 196 alin. (2) și (3) C.pen.

La apelul nominal făcut în cauză nu se prezintă nimeni.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se constată faptul că fondul cauzei a fost dezbătut în ședința publică din data de 31.10.2025, când judecătoria în vederea deliberării a amânat pronunțarea hotărârii pentru data 14.11.2025, 28.11.2025, 12.12.2025, 23.12.2025, 05.01.2026, respectiv 19.01.2026, dată la care s-a pronunțat prezenta hotărâre.

JUDECĂTORIA,

Deliberând asupra cauzei penale de fata, constata următoarele:

Prin rechizitoriul Ministerului ##### – Parchetul de pe lângă Judecătoria Aleșd nr. 821/###/P/2023 din data de 12.05.2025, înregistrat pe rolul Judecătoriei Aleșd la data de 20.05.2025 sub nr. #####/177/2025, s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de libertate, a inculpatului #####, născut la data de #####, în Mun. #####, Jud. #####, posesor al CI #####, domiciliat în Mun. #####, #####, cu domiciliu procesual ales la cabinet de avocat ##### cu sediul în #####, str. #####, nr. 7A, camera 4, #####, CNP #####, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de vătămare corporală din culpă, prev. de art. 196 alin. (2) și (3) C.pen. rap. la art. 194 alin. (1) lit. b) C.pen..

Prin actul de sesizare a instanței s-a reținut, în esență, că la data de 29.09.2023, în jurul orei 07.05, în timp ce conducea autoturismul marca ##### cu nr. de înmatriculare B 121 RXR pe DN1, în localitatea Cornițel, #####, inculpatul #####, din cauza neadaptării vitezei de deplasare în curbă, a pătruns pe acostamentul DN1 și a accidentat persoana vătămată ##

#####, care se deplasa regulamentar în calitate de pieton pe acostamentul sensului de mers #####-##### – #####, în urma accidentului fiind pusă în primejdie viața persoanei vătămate și fiindu-i produsă o infirmitate (invaliditate de gradul II).

În cursul urmăririi penale, au fost administrate următoarele mijloace de probă: Proces verbal de cercetare la fața locului. fila 10; Raport de expertiză medico-legală fila 27 Supliment la raportul de expertiză medico-legală fila 37; declarație persoană vătămată fila 99; declarație suspect/inculpat fila 105-110 și declarațiile de recunoaștere ale inculpatului.

I.CAMERĂ PRELIMINARĂ

Prin încheierea din camera de consiliu din data de 03.07.2025, judecătorul de cameră preliminară, în baza art. 346 alin. (1) din C.proc.pen., a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. 821/####/P/2023 din data de 12.05.2025 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Aleșd privind pe inculpatul ##### sub aspectul săvârșirii infracțiunii de vătămare corporală din culpă, faptă prevăzută de art. 196 alin. (2) și (3) C.pen., precum și legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, dispunând începerea judecății cauzei.

Încheierea de începere a judecății a rămas definitivă prin necontestare, motiv pentru care prin rezoluția din 23.07.2025 s-a fixat primul termen de judecată la data de 26.09.2025, fiind luate măsurile necesare pentru soluționarea cauzei.

II.FAZA DE JUDECATĂ

La termenul din data de 31.10.2025, cu procedura legal îndeplinită, instanța în conformitate cu dispozițiile art. 374 alin. (1) C.proc.pen., a dispus citirea actului de sesizare al instanței, a adus la cunoștința inculpatului învinuirea, dreptul de a nu da nicio declarație și că tot ce va declara va putea fi folosit și împotriva acestuia. De asemenea, inculpatului i-au fost aduse la cunoștință dispozițiile art. 374 alin. (4) C.proc.pen. rap. la art. 396 alin. (10) C.proc.pen., cu privire la soluționarea cauzei prin parcurgerea procedurii recunoașterii învinuirii.

Avocatul inculpatul a arătat că inculpatul recunoaște în totalitate fapta astfel cum a fost reținută prin rechizitoriu, învederând că dorește ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, înțelegând astfel să beneficieze de dispozițiile art. 374 alin. (4) C.proc.pen. privind judecata în cazul recunoașterii învinuirii.

La data de 31.10.2025, inculpatul #####, prin apărătorul său, a depus la dosarul cauzei o declarație autenticată sub nr. 1492/24.09.2025 de BIN Drăgioiu ####, în temeiul căreia a arătat că recunoaște în totalitate fapta pusă în sarcina sa, solicitând ca judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în condițiile art. 375 Cpen. Această cerere a fost admisă de instanță prin încheierea pronunțată la data de 31.10.2025.

Instanța de judecată constată că persoana vătămată ### ##### nu s-a constituit parte civilă.

Cu referire la latura civilă, instanța a observat faptul că Spitalul Clinic de Urgență București s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 39.633,89 lei compusă din : a. 35.873,58 lei și dobândă legală, pentru perioada spitalizării 12.10.2023-01.11.2023 și dobândă legală, calculată de la data producerii prejudiciului în patrimoniul spitalului, respectiv de la data externării 01.11.2023 și până la plata efectivă a întregului debit datorat, b. 3760,31 lei și dobândă legală,

pentru perioada spitalizării 08.01.2024-10.01.2024 și dobândă legală, calculată de la data producerii prejudiciului în patrimoniul spitalului, respectiv de la data externării 10.01.2024 și până la plata efectivă a întregului debit datorat, reprezentând contravaloarea cheltuielilor ocazionate de asistența medicală acordată lui #### ##### (f.61-63 d.u.p.) și a solicitat introducerea în cauză a părții responsabile civilmente cu obligarea acesteia la plata debitului indicat.

Totodată, instanța de judecată constată că partea responsabilă civilmente a fost citată de la primul termen de judecată, aceasta fiind introdusă în cauză, raportat la faptul că cererea de introducere în cauză a persoanei responsabile civilmente a fost formulată în cursul urmăririi penale.

La data de 18.09.2025, partea responsabilă civilmente OMNIASIG VIENNA INSURANCE GROUP S.A a depus în probațiune înscrisuri și a arătat că persoana vătămată a fost despăgubită și a solicitat respingerea unor solicitări suplimentare de despăgubire din partea persoanei vătămate.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

III. Starea de fapt

În fapt, instanța reține că situația descrisă în actul de sesizare corespunde adevărului, din coroborarea declarațiilor date de inculpat pe tot parcursul procesului penal, prin care a recunoscut în totalitate săvârșirea faptei, cu celelalte probe administrate în faza urmăririi penale rezultând, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că la data de 29.09.2023, în jurul orei 07.05, inculpatul #####, în timp ce conducea autoturismul marca ##### cu nr. de înmatriculare B 121 RXR pe DN1, în localitatea Cornișel, ####, din cauza neadaptării vitezei de deplasare în curbă, a pătruns pe acostamentul DN1 și a accidentat persoana vătămată ###, care se deplasa regulamentar în calitate de pieton pe acostamentul sensului de mers ##### – #####, în urma accidentului fiind pusă în primejdie viața persoanei vătămate și fiindu-i produsă o infirmitate (invaliditate de gradul II).

Prin procesul-verbal de sesizare din oficiu din data de 29.09.2023, organul de cercetare penală s-a sesizat din oficiu cu privire la infracțiunea de vătămare corporală din culpă, faptă prev. de art. 196 alin. 2 și 3 Cod penal, constând în aceea că la data de 29.09.2023, în jurul orei 07.00, persoana vătămată ### a fost victima unui accident rutier ce s-a produs în zona drumului național DN1 E60, la kilometrul 567+500 metri, în localitatea Cornișel, ####.

Din cercetările la fața locului a rezultat că persoana vătămată, în calitate de pieton, se deplasa pe acostamentul părții carosabile a DN1, în localitatea Cornișel, ####, mai exact pe marginea sensului de mers ##### – #####, moment în care a fost accidentată de autoutilitara marca #####-Benz cu nr. de înmatriculare B 121 RXR, condusă de inculpatul #####, care circula pe DN1, având direcția de mers dinspre ##### spre #####.

Totodată, s-a constatat că evenimentul rutier a fost cauzat de faptul că numitul #####, din cauza neadaptării vitezei de deplasare în curbă, a pătruns pe acostamentul DN1, unde circula regulamentar persoana vătămată.

În cauză a fost audiată și persoana vătămată ###, iar din cuprinsul declarației acesteia rezultă că solicită tragerea la răspundere penală a făptuitorului, fără a se constitui parte civilă în procesul penal.

În privința modului de producere a accidentului, persoana vătămată a declarat că la data de mai sus, se deplasa pe marginea părții carosabile a sensului de mers dinspre ##### spre #####, mai exact pe acostamentul DN1, acostament practicabil pentru pietoni (lățime de 1 – 1,5

metri), iar la un moment dat, a observat că pe DN1, circula o autoutilitară de culoare albă, care atunci când a ajuns în dreptul unei curbe, a ieșit de pe carosabil și a intrat pe acostament, accidentând-o cu partea din față.

Din cuprinsul raportului medico-legal cu nr. 4246/II ib/303 din 08.12.2023, eliberat de S.J.M.L. Bihor rezultă, printre altele, că leziunile victimei s-au produs prin lovirea acesteia de către un vehicul aflat în mișcare urmat de căderea acesteia pe sol, viața victimei a fost pusă în primejdie, iar pentru vindecare leziunile necesită un număr de 115-120 de zile de îngrijiri medicale.

În cauză a fost efectuat un supliment la raportul medico-legal de mai sus, iar din cuprinsul concluziilor acestuia rezultă că, urmare a accidentului, persoana vătămată se încadrează în gradul II de invaliditate, ceea ce presupune pierderea totală a capacității de muncă, victima suferind o infirmitate. De asemenea, s-a stabilit că, având în vedere că persoana vătămată a suferit o infirmitate, vindecarea acesteia nu mai este posibilă și, pe cale de consecință, nu se mai poate stabili un număr de zile de îngrijiri medicale necesare vindecării.

Inculpatul ##### a recunoscut și regretat fapta comisă, declarând că la data de 29.09.2023, în jurul orei 07.00, conducea autoutilitara marca ##### Sprinter de culoare alba cu nr. de înmatriculare B121RXX, pe DN1, din direcția ##### spre #####, fără a avea persoane în autoutilitară.

Ajuns în zona ##### Craiului, mai exact în localitatea Cornișel, #####, într-o curbă, a accidentat o persoană care se deplasa pe marginea sensului său de mers. Inculpatul a precizat că încercând să evite un animal care îi ieșise în față, a efectuat viraj spre dreapta, moment în care a ieșit în afara benzii sale de mers, iar cu partea laterală față a autoutilitarei a intrat în parapetul de beton amplasat pe marginea drumului. În momentul în care a încercat să redreseze mașina, în oglinda din dreapta a observat sărind prin aer un pantof, fapt pentru care imediat a oprit și s-a deplasat spre locul respectiv, pe marginea drumului găsim o persoană de sex feminin întinsă pe jos, care îi cerea ajutor.

La stabilirea situației de fapt reținute de instanță au fost avute în vedere mijloacele de probă administrate pe parcursul urmăririi penale astfel cum au fost arătate anterior, probe care au fost recunoscute și însușite de către inculpat.

Mai mult decât atât, în cursul cercetării judecătorești, inculpatul a depus o declarație autenticată notarial prin care a arătat că recunoaște în totalitate comiterea faptei, astfel cum s-a reținut prin actul de sesizare și că este de acord să presteze muncă neremunerată în folosul comunității, declarațiile acestuia fiind coroborate pe deplin cu toate celelalte mijloace de probă administrate în cauză, așa cum au fost arătate anterior.

IV. ÎNCADRAREA JURIDICĂ

În drept, fapta inculpatului #####, care în data de 29.09.2023, în jurul orei 07.05, în timp ce conducea autoturismul marca ##### cu nr. de înmatriculare B 121 RXX pe DN1, în localitatea Cornișel, #####, din cauza neadaptării vitezei de deplasare în curbă, a pătruns pe acostamentul DN1 și a accidentat persoana vătămată #####, care se deplasa regulamentar în calitate de pieton pe acostamentul sensului de mers ##### – #####, în urma accidentului fiind pusă în primejdie viața persoanei vătămate și fiindu-i produsă o infirmitate (invaliditate de gradul II), întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de vătămare corporală din culpă, faptă prev. de art. 196 alin. 2 și 3 Cod penal.

În ceea ce privește latura obiectivă a infracțiunii de vătămare corporală din culpă, instanța reține că elementul material constă în acțiunea inculpatului de a accidenta și de pune în primejdie viața persoanei vătămate ### ##### fiindu-i produsă o infirmitate (invaliditate de gradul II), ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale privind circulația pe drumurile publice din OUG nr. 195/2002.

Astfel, forma agravată prevăzută de alin. (3) al art. 196 C.pen. este atrasă de săvârșirea faptei ca urmare a nerespectării reglementărilor legale privind circulația pe drumurile publice.

În acest sens, potrivit art. 48 din OUG nr. 195/2002, conducătorul de vehicul trebuie să respecte regimul legal de viteză și să o adapteze în funcție de condițiile de drum, astfel încât să poată efectua orice manevră în condiții de siguranță.

Instanța reține că inculpatul nu a adaptat viteza de deplasare în curbă și a pătruns pe acostamentul DN1, unde circula regulmentar persoana vătămată.

Urmarea imediată constă în punerea în primejdie a persoanei vătămate și a cauzării acesteia unei infirmități.

Legătura de cauzalitate dintre acțiunea săvârșită de inculpat și vătămarea corporală a persoanei vătămate rezultă din materialul probator administrat în cauză, cu precădere din raportul medico-legal efectuat în cauză și a suplimentului la raportul medico-legal, de unde reiese că, urmare a accidentului, persoana vătămată se încadrează în gradul II de invaliditate, ceea ce presupune pierderea totală a capacității de muncă, victima suferind o infirmitate.

Sub aspectul laturii subiective, inculpatul a săvârșit fapta cu vinovăție sub forma culpei fără prevedere, în conformitate cu art. 16 alin. (4) lit. b) C.pen., acesta neprevăzând, deși trebuia și putea să prevadă, că prin conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul fără a adapta viteza la condițiile de drum poate pune în pericol viața altor persoane.

Prin urmare, dat fiind că sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii de vătămare corporală din culpă prev. de art. 196 alin. (2) și (3) C.pen., că fapta a fost nejustificată și că este imputabilă inculpatului, care a acționat cu vinovăție, instanța urmează să stabilească o pedeapsă în sarcina inculpatului.

V.INDIVIDUALIZAREA PEDEPSEI

Referitor la individualizarea pedepsei ce urmează a fi stabilită în sarcina inculpatului, pe lângă criteriile generale prevăzute de art. 74 alin. (1) C.pen., instanța va aplica, cu prioritate, dispozițiile art. 396 alin. (10) C.proc.pen., având în vedere admiterea cererii inculpatului de judecare a cauzei conform procedurii recunoașterii învinuirii.

Astfel, potrivit art. 396 alin. (10) C.proc.pen., când judecata s-a desfășurat în condițiile art. 375 alin. (1), (11) și (2) C.proc.pen., în caz de condamnare sau amânare a aplicării pedepsei, limitele de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii se reduc cu o treime, iar în cazul pedepsei amenzii cu o pătrime.

În acest sens, infracțiunea de vătămare corporală din culpă, prev. de art. 196 alin. (2) și (3) C.pen., este pedepsită cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, iar conform art. 61 alin. (4) lit. c) C.pen., limitele speciale ale amenzii sunt cuprinse între 180 și 300 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa amenzii alternativ cu pedeapsa închisorii mai mare de 2 ani. Instanța reține și aplicabilitatea art. 61 alin. (6) C.pen. care prevede că fracțiile stabilite de lege pentru cauzele de atenuare sau agravare a pedepsei se aplică limitelor speciale ale zilelor-amendă prevăzute în alin. (4) al aceluiași articol.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 396 alin. (10) C.proc.pen. și art. 61 alin. (6) C.pen., instanța urmează să opteze pentru o pedeapsă cu închisoarea cuprinsă între 4 luni și 2 ani sau o pedeapsă între 135 și 225 de zile-amendă, în cazul amenzii.

În cadrul limitelor astfel stabilite, instanța va proceda la individualizarea pedepsei, având în vedere criteriile generale obligatorii de individualizare prevăzute de art. 74 alin. (1) C.pen., respectiv: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Privitor la împrejurările obiective, ce particularizează fapta concretă săvârșită, instanța are în vedere că aceasta și în general infracțiunile la regimul rutier, deși par infracțiuni de o importanță mai mică prezintă un real pericol pentru societate, cu atât mai mult cu cât în ##### numărul accidentelor rutiere este într-o continuă creștere. Consideră instanța că numai printr-o atitudine fermă manifestată față de persoanele care comit astfel de infracțiuni se poate realiza o disciplinare a tuturor participanților la trafic și mai mult decât atât se poate ajunge la un efect preventiv.

Din perspectiva modului general de comitere a faptei, instanța reține că inculpatul a nesocotit normele privind circulația rutieră și conduita prevăzută de lege pentru conducătorii de vehicule, a ignorat importanța acestor reguli chiar cu riscul, de altfel produs, de a pune în pericol siguranța celorlalți participanți la trafic, natura și gravitatea rezultatului produs prin nerespectarea unor reguli de conduită rutieră neputând fi contestate, în condițiile concrete ale situației de fapt. Atitudinea inculpatului de nesocotire a regulilor privind circulația rutieră este dovedită, din probele administrate, rezultând faptul că accidentul s-a produs în interiorul localității, vizibilitatea și condițiile meteo fiind bune pe acel segment de drum, iar zona era una circulată atât de alte vehicule cât și de pietoni, ceea ce impunea ca inculpatul să dea dovadă de prudență și atenție sporită în timpul conducerii autoturismului.

Pentru stabilirea în concret a pedepsei pentru această infracțiune, instanța are în vedere că fapta săvârșită de inculpat prezintă un grad de pericol social ridicat, întrucât prin reglementarea acestei infracțiuni se ocrotește integritatea fizică, sănătatea persoanei și relațiile sociale în legătură cu acestea, drepturi inerente ființei umane, de o importanță fundamentală. Totodată, pericolul social este cu atât mai ridicat cu cât se produce în condițiile nerespectării dispozițiilor privind siguranța traficului rutier, ceea ce poate avea consecințe tragice, inclusiv pierderea de vieți omenești. În concret, rezultatul faptei săvârșite de inculpat a constat în producerea punerea în pericol a vieții victimei și a cauzării unei infirmități acesteia.

Privitor la împrejurările subiective ce particularizează pericolozitatea infractorului, instanța are în vedere că inculpatul este în vârstă de 35, este cetățean roman, fărăantecedente penale, este încadrat în muncă, iar la locul de muncă a fost caracterizat ca fiind un angajat ireproșabil, fiind depuse două caracterizări în acest sens. De asemenea, anterior săvârșirii infracțiunii ce face obiectul prezentei cauze, inculpatul nu a avut un comportament infracțional, nefiind înscris în cazierul judiciar ,împrejurare ce prezintă relevanță în raport de vârsta acestuia.

De asemenea este avut în vedere și faptul că inculpatul a recunoscut, în fața instanței, săvârșirea faptei sprijinind finalizarea procesului penal.

În raport de cele expuse anterior, față de modalitatea de comitere a faptei și de circumstanțele personale ale inculpatului, instanța apreciază că aceste elemente conturează în mod realist gravitatea moderată a faptei și profilul moral al inculpatului.

În consecință, acordând o importanță mai mare circumstanțelor reale ale speței față de cele personale, instanța apreciază că pentru sancționarea și formarea unei atitudini corecte față de ordinea de drept nu este suficientă amenda penală, fiind necesară o pedeapsă cu închisoarea, orientată însă spre mediu, având în vedere consecințele pe care fapta le-a produs.

Astfel, având în vedere criteriile analizate, în baza art. 196 alin. (2) și (3) C.pen. rap. la art. 194 alin. (1) lit. b) cu aplicarea art. 396 alin. (1), (2) și (10) C.proc.pen., instanța îl va condamna pe inculpatul ##### la o pedeapsă de 1 an și 10 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă apreciind că aceasta este suficientă pentru ca inculpatul să înțeleagă gravitatea infracțiunii comise și să evite pe viitor atitudinea neglijentă pe fondul căreia a fost comisă infracțiunea.

În ceea ce privește pedepsele accesorii și complementare, instanța are în vedere jurisprudența #####, în special cauzele ##### și ##### contra României și ##### contra ##### Britanii, precum și decizia nr. ##/2007 pronunțată de Înalta ##### de Casație și Justiție în soluționarea recursului în interesul legii, conform căreia restrângerea exercițiului drepturilor și libertăților poate fi dispusă numai dacă este necesară și proporțională cu situația care a determinat-o, astfel că o aplicare, în temeiul legii, a pedepselor complementare și, după caz, a celor accesorii, care nu lasă nici o marjă de apreciere judecătorului național în vederea analizării temeiurilor ce ar determina luarea acestor măsuri, încalcă principiul proporționalității.

În conformitate cu art. 67 alin. (1) C.pen. și art. 65 alin. (1) C.pen., constată că interzicerea exercitării unor drepturi poate fi aplicată dacă pedeapsa principală stabilită este închisoarea sau amenda și, față de natura și gravitatea infracțiunii, împrejurările cauzei și persoana infractorului, aceasta este necesară.

Prin raportare la cauza dedusă judecătii, instanța reține că în raport de atitudinea inculpatului, precum și în raport de specificul infracțiunii săvârșite de inculpat nu se justifică interzicerea exercitării cu titlu de pedeapsă complementară a drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) C.pen..

Cu privire la necesitatea executării pedepsei, instanța apreciază că o soluție de condamnare cu executare pronunțată împotriva inculpatului ar reprezenta o măsură prea severă în raport de gravitatea infracțiunii și pericolozitatea acestuia, având în vedere circumstanțele în care a săvârșit fapta prevăzută de legea penală.

Așadar, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere este suficientă pentru a determina inculpatul să își corijeze conduita antisocială, sub rezerva îndeplinirii cumulative a condițiilor prevăzute de art. 91-94 C.pen..

Instanța reține dispozițiile art. 91 C.pen., conform cărora se poate dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei pe o anumită durată cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: pedeapsa aplicată, inclusiv în caz de concurs de infracțiuni, este închisoarea de cel mult 3 ani, infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de un an, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare, infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, în raport de persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârșirii

infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea pedepsei este suficientă și, chiar fără executarea acesteia, condamnații nu vor mai comite alte infracțiuni, însă este necesară supravegherea conduitei lor pentru o perioadă determinată.

Instanța apreciază că în prezenta cauză sunt îndeplinite cerințele prevăzute de legiuitor, condamnarea prin prezenta sentință fiind de 1 an și 10 luni închisoare, iar inculpatul nu s-a sustras de la urmărire penală ori judecată și s-a prezentat de bunăvoie la sediul organelor judiciare după săvârșirea faptei. De asemenea, la termenul din data de 31.10.2025, prin înscrisul autentificat de notarul public și depus la dosar, inculpatul și-a manifestat acordul pentru a presta o muncă neremunerată în folosul comunității.

Apreciind că scopul pedepsei principale, inclusiv reeducarea inculpatului, se poate realiza chiar fără executarea pedepsei (având în vedere circumstanțele reale și personale ale inculpatului, posibilitatea efectivă de reintegrare socială a acestuia, ținând cont de vârsta acestuia și de faptul că este integrat social), în baza art. 91 C.pen. se va dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, pe durata unui termen de supraveghere de 2 ani, termen stabilit în condițiile art. 92 C.pen. și care va curge de la data rămânării definitive a prezentei sentințe.

În acest sens, scopul pedepsei ca mijloc constrângere, dar și ca mijloc de reeducare este atins, urmând ca inculpatul să conștientizeze că respectarea legii penale este o necesitate și că numai respectând legea penală poate evita aplicarea și executarea în viitor a altor pedepse, inclusiv cea aplicată prin prezenta hotărâre.

Se reține că inculpatul prezintă suficiente elemente care să se constituie în posibilități concrete de îndreptare, iar suspendarea executării pedepsei, corelativ cu obligațiile impuse de instanță și instituirea unui termen de supraveghere mai îndelungat, în care să fie supus unei evaluări și îndrumări a consilierului de probațiune, să contribuie la mai bună integrare a acestuia în societate.

În temeiul art. 93 alin. (1) C.pen., pe durata termenului de supraveghere, va obliga inculpatul să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Bihor, la datele stabilite de această instituție;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În temeiul art. 93 alin. (2) lit. b) C.pen., pe durata termenului de supraveghere, va impune inculpatului obligația să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de Serviciul de Probațiune Bihor sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În temeiul art. 93 alin. (3) C.pen., pe durata termenului de supraveghere, va impune inculpatului obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, pe o perioadă de 90 de zile, în cadrul Primăriei ##### sau Primăriei Ciumeghiu, în condițiile art. 57 din Legea nr. 253/2013.

Va încredința Serviciului de Probațiune București supravegherea inculpatului în legătură cu măsurile și obligațiile dispuse.

În temeiul art. 404 alin. (2) C.proc.pen. raportat la art. 91 alin. (4) C.pen. și art. 96 C.pen., va atrage atenția inculpatului asupra faptului că nerespectarea măsurilor de supraveghere sau a obligațiilor impuse ori săvârșirea unei noi infracțiuni în cursul termenului de încercare atrage revocarea suspendării și executarea pedepsei închisorii.

VI.ACTIUNEA CIVILĂ

În ceea ce privește latura civilă, instanța constată că în prezenta cauză s-a constituit parte civilă Spitalul Clinic de Urgență București s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 39.633,89 lei compusă din : a. 35.873,58 lei și dobândă legală, pentru perioada spitalizării 12.10.2023-01.11.2023 și dobândă legală, calculată de la data producerii prejudiciului în patrimoniul spitalului, respectiv de la data externării 01.11.2023 și până la plata efectivă a întregului debit datorat, b. 3760,31 lei și dobândă legală, pentru perioada spitalizării 08.01.2024-10.01.2024 și dobândă legală, calculată de la data producerii prejudiciului în patrimoniul spitalului, respectiv de la data externării 10.01.2024 și până la plata efectivă a întregului debit datorat, reprezentând contravaloarea cheltuielilor ocazionate de asistența medicală acordată lui ####
(f.61-63 d.u.p.) și a solicitat introducerea în cauză a părții responsabile civilmente cu obligarea acesteia la plata debitului indicat.

Așa cum prevede art. 19 alin. (1) și (5) C.proc.pen., fundamentul acțiunii civile în procesul penal este răspunderea civilă delictuală, repararea prejudiciului făcându-se potrivit dispozițiilor legii civile.

Totodată, instanța reține că, în conformitate cu art. 1349 alin. (1) și (2) C.civ, orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane. Cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral.

Conform art. 1357 alin. (1) C.civ., cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare. Prin urmare, instanța urmează să analizeze condițiile atragerii răspunderii civile delictuale, așa cum reies din dispozițiile art. 1357 C.civ.: existența unei fapte ilicite, săvârșite cu vinovăție, producerea unui prejudiciu și legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și acest prejudiciu.

Cu titlu prealabil, instanța reține faptul că la data producerii accidentului inculpatul era deținătorul unei polițe de asigurare de răspundere civilă auto RCA emisă de partea responsabilă civilmente OMNIASIG VIENNA INSURANCE GROUP. Conform art. 10 alin. (1) din Legea nr. 132/2017, în baza unei prime unice, asigurarea RCA acoperă prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie.

Potrivit art. 11 alin. (1) din Legea nr. 132/2017, asigurătorul RCA are obligația de a despăgubi partea prejudiciată pentru prejudiciile dovedite suferite în urma accidentului produs prin intermediul vehiculului asigurat, și având în vedere și Decizia nr. #/2016 pronunțată de Înalta ##### de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs în interesul legii, prin care s-a stabilit că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 86 C.proc.pen., în cazul asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, societatea de asigurare are calitate de parte responsabilă civilmente și are obligația de a repara singură prejudiciul cauzat prin infracțiune, în limitele stabilite în contractul de asigurare și prin dispozițiile legale privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă.

În cuprinsul acestei decizii s-a apreciat că asigurătorii de răspundere civilă obligatorie au calitate de părți responsabile civilmente în procesul penal pentru prejudicii produse de asigurații lor prin accidente de vehicule, atât în temeiul legii civile, cât și în temeiul contractului de asigurare reținându-se de asemenea că dispozițiile art. 54 alin (3) din Legea nr. 136/1995 instituie răspunderea exclusivă a asigurătorului, prin reprezentant pentru prejudiciile cauzate de asigurat în condițiile în care asigurătorul răspunde pentru asigurat în temeiul legii și al contractului, asumându-și o obligație proprie și nefiind ținut la reparație în condițiile art. 1382 C.civ., întrucât nu răspunde pentru o faptă prejudiciabilă pe care să fi comis-o alături de asigurat. Prin urmare, partea responsabilă civilmente va fi cea care va fi obligată la plata tuturor prejudiciilor ce urmează a fi stabilite de instanță.

În ceea ce privește condițiile răspunderii civile delictuale, referitor la fapta ilicită, instanța reține că acțiunea civilă exercitată în cauză are la bază fapta inculpatului care, la data de 29.09.2023, în jurul orei 07.05, inculpatul #####, în timp ce conducea autoturismul marca ##### cu nr. de înmatriculare B 121 RXR pe DN1, în localitatea Cornișel, #####, din cauza neadaptării vitezei de deplasare în curbă, a pătruns pe acostamentul DN1 și a accidentat persoana vătămată ###, care se deplasa regulamentar în calitate de pieton pe acostamentul sensului de mers ##### – #####, în urma accidentului fiind pusă în primejdie viața persoanei vătămate și fiindu-i produsă o infirmitate (invaliditate de gradul II). Caracterul ilicit al faptei a fost analizat în cadrul acțiunii penale, argumentele reținute fiind aplicabile și în cadrul acțiunii civile.

Cu privire la vinovăția autorului faptei ilicite, art. 1357 alin. (2) C.civ prevede că acesta răspunde pentru cea mai ușoară culpă. Așa cum s-a stabilit anterior, inculpatul a acționat cu vinovăție sub forma culpei fără prevedere. Prin urmare, și condiția existenței vinovăției este îndeplinită.

Legătura de cauzalitate dintre fapta inculpatului și prejudiciile invocate de părțile civile reiese din probele existente la dosarul cauzei. Astfel, din raportul de expertiză medico-legală efectuat în cursul urmăririi penale s-a stabilit că leziunile victimei s-au produs prin lovirea acesteia de către un vehicul aflat în mișcare urmat de căderea acesteia pe sol, viața victimei fiind pusă în primejdie, iar pentru vindecare leziunile necesită un număr de 115-120 zile de îngrijiri medicale.

Totodată, în cauză a fost efectuat un supliment la raportul medico-legal din care rezultă că persoana vătămată se încadrează în gradul II de invaliditate, ceea ce presupune pierderea totală a capacității de muncă, victima suferind o infirmitate.

În ceea ce privește partea civilă Spitalul Clinic de Urgență București, instanța observă că acesta s-a constituit parte civilă Spitalul Clinic de Urgență București s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 39.633,89 lei compusă din : a. 35.873,58 lei și dobândă legală, pentru perioada spitalizării 12.10.2023-01.11.2023 și dobândă legală, calculată de la data producerii prejudiciului în patrimoniul spitalului, respectiv de la data externării 01.11.2023 și până la plata efectivă a întregului debit datorat, b. 3760,31 lei și dobândă legală, pentru perioada spitalizării 08.01.2024-10.01.2024 și dobândă legală, calculată de la data producerii prejudiciului în patrimoniul spitalului, respectiv de la data externării 10.01.2024 și până la plata efectivă a întregului debit datorat, reprezentând contravaloarea cheltuielilor ocazionate de asistența medicală acordată lui ### (f.61-63 d.u.p. și filele 19-20 dosar) și a solicitat introducerea în cauză a părții responsabile civilmente cu obligarea acesteia la plata debitului indicat.

Potrivit art. 320 din Legea 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cheltuielile efective ocazionate de asistență medicală acordată de furnizorii de servicii medicale, aflați în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, persoanelor cărora le-au fost aduse daune sănătății prin fapta altor persoane sunt recuperate de către furnizorii de servicii medicale de la persoanele care răspund potrivit legii și au obligația reparării prejudiciului produs.

Instanța constată că, în raport cu partea civilă Spitalul Clinic de Urgență București, în prezenta cauză, sunt îndeplinite în mod cumulativ cerințele legale menționate, respectiv: existența unei fapte ilicite săvârșite de către inculpat, existența unui prejudiciu determinabil și nereparat (echivalentul cuantumului cheltuielilor efectuate pentru îngrijirile medicale acordate persoanei vătămate), existența unei legături de cauzalitate între faptă și prejudiciu (rezultând din probele administrate), precum și vinovăția inculpatului ca atitudine psihică față de faptă și urmările acesteia (sub forma culpei fără prevedere).

Instanța are în vedere că prejudiciul material în cuantum de 39633,89 lei rezultă din înscrisurile depuse la dosar, respectiv din decontul de plată de la filele 19-20.

Cu privire la dobânda legală solicitată de către partea civilă Spitalul Clinic de Urgență București instanța are în vedere prevederile art. 1535 alin. (1) C.civ., potrivit cărora suma de bani neplătită la scadență dă dreptul la plata daunelor moratorii de la data scadenței, până la data plății efective, în cuantumul convenit de către părți, ori, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a fi necesară dovedirea vreunui prejudiciu.

Totodată, conform art. 1 alin. (3) din O.G. nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, dobânda legală penalizatoare este datorată de către debitor pentru neîndeplinirea obligației de plată la scadență. Mai mult, potrivit art. 3 alin. (2) din O.G. nr.13/2011 „rata dobânzii legale penalizatoare se stabilește la nivelul ratei dobânzii de referință plus 4 puncte procentuale”.

Ca atare, în considerarea soluției de admitere a acțiunii civile formulate de către Spitalul Clinic de Urgență București instanța apreciază ca fiind întemeiat acest capăt de cerere și, în consecință, va acorda dobânda legală pentru suma de 35.873,58 lei, calculată de la data externării 01.11.2023 și până la plata efectivă a debitului datorat, și va acorda dobânda legală pentru suma de 3.760,31 lei, calculată de la data externării 10.01.2024 și până la plata efectivă a debitului datorat.

În consecință, instanța va admite acțiunea civilă a Spitalului Clinic de Urgență București pentru suma de 39.633,89 lei, iar, în baza art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și art. 397 alin. (1) C.proc.pen., raportat la art. 1349, art. 1381 C.civ și art. 320 din Legea 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății cu referire la Decizia nr. #/2016 a Înaltei ##### de Casație și Justiție-Completul competent să judece recursul în interesul legii va obliga partea responsabilă civilmente ##### S.A. să plătească părții civile Spitalul Clinic de Urgență București suma de 39.633,89 lei reprezentând daune materiale, la care se adaugă dobânda legală pentru suma de 35.873,58 lei, calculată de la data externării - 01.11.2023 și până la plata efectivă a debitului datorat și dobânda legală pentru suma de 3.760,31 lei, calculată de la data externării - 10.01.2024 și până la plata efectivă a debitului datorat.

VII.CHELTUIELI JUDICIARE

În temeiul art. 274 alin. (1) C.proc.pen., va obliga inculpatul la plata sumei de 2.000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat, din care suma de 400 lei reprezintă cheltuieli aferente urmăririi penale, 100 de lei aferente fazei de cameră preliminară și 1.500 de lei aferente fazei de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

În temeiul art. 196 alin. (2) și (3) C.pen., rap. la art. 194 alin. (1) lit. b) C.pen., cu aplicarea art. 396 alin. (1), (2) și (10) C.proc.pen., condamnă pe inculpatul #####, CNP #####, născut la data de #####, în Mun. #####, Jud. #####, posesor al CI #####, domiciliat în Mun. #####, #####, cu domiciliu procesual ales la cabinet de avocat ##### cu sediul în #####, str. #####, nr. 7A, camera 4, #####, fără antecedente penale, la o pedeapsă de 1 an și 10 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare coporală din culpă, faptă prev. de art. 196 alin. 2 și 3 Cod penal.

În temeiul art. 91 C.pen., dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 1 an închisoare pe un termen de supraveghere de 2 ani, stabilit conform art. 92 alin. (1) C.pen., care va curge de la data rămânerii definitive a prezentei sentințe.

În temeiul art. 93 alin. (1) C.pen., pe durata termenului de supraveghere, obligă inculpatul să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Bihor, la datele stabilite de această instituție;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În temeiul art. 93 alin. (2) lit. b) C.pen., pe durata termenului de supraveghere, impune inculpatului obligația să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de Serviciul de Probațiune Bihor sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În temeiul art. 93 alin. (3) C.pen., pe durata termenului de supraveghere, impune inculpatului obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, pe o perioadă de 90 de zile, în cadrul Primăriei ##### sau Primăriei Ciumeghiu, în condițiile art. 57 din Legea nr. 253/2013.

În temeiul art. 404 alin. (2) C.proc.pen. raportat la art. 91 alin. (4) C.pen. și art. 96 C.pen., atrage atenția inculpatului asupra faptului că nerespectarea măsurilor de supraveghere sau a obligațiilor impuse ori săvârșirea unei noi infracțiuni în cursul termenului de încercare atrage revocarea suspendării și executarea pedepsei închisorii.

În temeiul art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și art. 397 alin. (1) C.proc.pen., raportat la art. 1349, art. 1381 C.civ și art. 320 din Legea 95/2006, admite acțiunea civilă formulată de partea civilă Spitalul Clinic de Urgență București și obligă partea responsabilă civilmente ##### S.A. să plătească părții civile Spitalul Clinic de Urgență București suma

de 39.633,89 lei reprezentând daune materiale, la care se adaugă dobânda legală pentru suma de 35.873,58 lei, calculată de la data externării - 01.11.2023 și până la plata efectivă a debitului datorat și dobânda legală pentru suma de 3.760,31 lei, calculată de la data externării - 10.01.2024 și până la plata efectivă a debitului datorat.

În temeiul art. 274 alin. (1) C.proc.pen., va obliga inculpatul la plata sumei de 2.000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat, din care suma de 400 lei reprezintă cheltuieli aferente urmăririi penale, 100 de lei aferente fazei de cameră preliminară și 1.500 de lei aferente fazei de judecată.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței astăzi, 19.01.2026.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

#####

#####

Red.##### S.R.M

Dact. #####

9 ex/19.01.2026

Com 7 ex/ 19.01.2026

####(2)

#####

Omniasig

Sp Clinic

A.

P.TBO